

Engelleri Ortadan Kaldıran "Tılsım"

Adina Samıybek kızı, henüz 19 yaşında, doğuştan anomali genç bir kız. Hayatı tekerlekli sandalye üzerinde yaşıyor. Ama hayata bakışı, inancı, hedefleri ve kararlı adımlarıyla ayakları herkesten çok daha fazla yere basıyor. Kırgızistan'da engelli çocuklardan oluşan "Tumar" yani "Tılsım" isimli dans grubunun tek kız dansçısı. Grupla Kazakistan'da, Slovakya'da, Türkiye'de ve Amerika'da sahneye çıkıyor ve sahnedeki performansı ile izleyicileri kendine hayran bırakıyor.

— Haberin devamı 5'te

Bir Kara Gece Ahıska Sürgünü

Ahıska Türkleri, takvimlerin 14 Kasım 1944'ü gösterdiği bir gece, asker sesleriyle uyandılar onları bekleyen karanlık gelecekte habersiz. Sonra itiş kakış tren vagonlarına bindirildiler nereye gideceklerinden bir haber. Aç, susuz, havasız, tamamen insanlık dışı koşullarda, 2 aya yakın sürdü karanlık yolculukları. Kimi annesini, kimi kardeşini, kimi de evladını kaybetti kara trenin soğuk vagonlarında. Kendileri azala azala, dertleri büyüye büyüye vardılar bilmedikleri yerlere. Ama ne o karanlık geceyi ne de günlerce süren o zorlu yolculuğu hiçbir zaman unutmadılar, unutturmadılar.

— Haberin devamı 6'te

Manas

KTMÜ Öğrenci Uygulama Gazetesi

Haziran 2017 / Sayı: 60

www.manas.edu.kg

Sıradan Bir Gün, Sıra Dışı Hastalar

Hemen hemen herkes, sabah kalkıp da işe gittiğinde o gün kendisini nelerin beklediğini aşağı yukarı bilir. Bir gün, hatta bir hafta öncesinden o günün plan ve programını yapar. Bazen beklenmedik olaylar, gelişmeler olsa da genellikle her şey belirli bir rutin dâhilinde gelişir. Ancak bazı meslekler var ki, o gün neyle karşılaşacaklarını, ne yaşayacaklarını önceden tahmin etmek oldukça güç. Bu mesleklerden biri de veteriner hekimlik. Sabah önlüğünü giyip de muayenehaneye giren hiçbir veteriner hekim, onu nelerin ya da kimlerin beklediğini bilmiyor. Veteriner hekimler için sıradan başlayan bir gün, çoğu zaman sıra dışı hastalarla oldukça ilginç bir güne dönüşebiliyor.

— Haberin devamı 4'te

Orta Asya'nın Demir Adam'ı

15 yaşında geçirdiği bir kaza sonucu sağ kolunu kaybeden Nurbek Toıçubaev, ilerleyen dönemde sağlık sorunları nedeniyle aşırı kilo alarak 100 kiloya ulaştı. Toıçubaev'in zayıflama çabaları onu Triatlon sporuyla tanıştırdı. Toıçubaev zayıflamak amacıyla çıktığı bu yolda, Orta Asya'nın ilk ve tek triatleti olarak 3 ikincilik, 2 üçüncülük ödülünün sahibi oldu. Şuan ideal kilosuna ulaşan Toıçubaev, Triatlon sporunun Orta Asya'da tanıtılması ve yayılması amacıyla kurduğu Kırgızistan Triatlon Federasyonu aracılığıyla başta engelliler olmak üzere herkesi triatlon yapmaya davet ediyor.

— Haberin devamı 3'te

Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi'nde MEZUNİYET COŞKUSU

Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi (KTMÜ) yeni mezunlarını verdi. KTMÜ Açık Spor Sahası'nda düzenlenen Mezuniyet Töreni ile 2016-2017 Eğitim-Öğretim Yılı'nda 748 öğrenci, Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi'nden mezun olmanın haklı gururunu yaşadı.

— Haberin devamı 2'de

Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi (KTMÜ) yeni mezunlarını verdi. KTMÜ Açık Spor Sahası'nda düzenlenen Mezuniyet Töreni ile 2016-2017 Eğitim-Öğretim Yılı'nda 748 öğrenci yükseköğrenimini tamamlamış oldu.

20 Haziran'da düzenlenen programa Kırgız Cumhuriyeti Eğitim ve Bilim Bakanı ve KTMÜ Mütevelli Heyeti Üyesi Gülmira Kudayberdiyeva, Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı ve KTMÜ Mütevelli Heyeti Başkanı Doç. Dr. Yusuf Tekin, Yükseköğretim Kurulu Üyesi ve KTMÜ Mütevelli Heyeti Üyesi Prof. Dr. Mehmet Şişman, Özbekistan'ın Kırgızistan'daki Büyükelçisi Komil Raşidov, Afganistan'ın Kırgızistan'daki Büyükelçisi Muhammed İssa

Mesbah, T.C. Bışkek Maslahatgüzarı Muhammed Çelikkaya, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Bışkek Temsilcisi Atınç Keskin, T.C. Bışkek Büyükelçiliği Eğitim Müşaviri Recep Sula, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Bakan Danışmanı İbrahim Sarıtaş, Sanatçı Volkan Severcan ve Bora Severcan, Türk Keneşi Türk Üniversiteler Birliği Dönem Başkanı ve KTMÜ Rektörü Prof. Dr. Sebahattin Balcı, Rektör Vekili Prof. Dr. Asılбек Kulmırzayev, KTMÜ mensupları, veliler, basın mensupları ve öğrenciler katıldı.

Kırgızistan'ın en iyi üniversitesi

K.C. Eğitim ve Bilim Bakanı Gülmira Kudayberdiyeva, açılış konuşmasında, "Bugün Kırgızistan'ın en iyi ve en bilinen üniversitesi KTMÜ'nün başarıyla mezun olan öğrencilerine diplomalarını vermek üzere buradayız. KTMÜ, yükseköğretim kurumları arasında en ön sırada yer alıyor. Bu Üniversite, iş dünyasının istihdam etmek istediği kadroları hazırlayan gerçek bir üretim merkezine dönüştü. Mezun gençlerimizin Kırgızistan'a yeni değerler katacağına ve Kırgızistan'ın gelişimine katkı sağlayacağına inanıyorum." dedi.

KTMÜ'nün başarısı gurur verici

KTMÜ Mütevelli Heyeti Başkanı Doç. Dr. Yusuf Tekin, "Sizlerle bir arada bulunmaktan duyduğum mutluluğu belirterek mezuniyetinizi kutluyorum. KTMÜ Mütevelli Heyeti Başkanı ve bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak, Sayın Bakanımızın KTMÜ'nün Kırgızistan'ın en iyi üniversitesi olduğunu söylemesinden ziyadesiyle

Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi'nde Mezuniyet Coşkusu

memnun oldum. Cumhurbaşkanlarımız Sayın Almazbek Atambayev ve Sayın Recep Tayyip Erdoğan başta olmak üzere, Üniversitemizin bu noktaya gelmesini sağlayarak bize bu mutluluğu yaşatan Mütevelli Heyetimize, Bakanımıza, Rektörlerimize ve daha önce görevde bulunan mensuplarımıza, öğretim üyelerimize teşekkür ederim. KTMÜ'nin en önemli misyonu iki ülke başta olmak üzere, bölge ülkeleri arasında altın bir köprü inşa etmektir. Bunun en güzel yolu da üniversitemizin mezun sayısını artırmaktır. Ben bu misyonun farkında olmanızı sizlerden talep ediyorum. Allah yolunuzu, bahtınızı açık etsin." diye konuştu.

Mezunlara güvenimiz tam

KTMÜ Rektörü Prof. Dr. Sebahattin Balcı, "Bugün mezun olacak öğrencilerimizle 5 yıl birarada bulunmuş olmaktan ve hayatın tüm güzelliklerini paylaşmaktan büyük memnuniyet duydum. KTMÜ yöneticileri olarak bizler her türlü imkânı gençlerimize sunmak için çalıştık. Hiçbir sorun yaşanmaması için onlarla birlikte hareket ettik. Evlatlarımızla gurur duyuyor ve onlara güveniyoruz. Gençler, dünyanın neresine giderseniz gidin, her zaman Manas Üniversitesi'nin ve ülkelerimizin adını en iyi şekilde taşıyacağınıza olan inancımız tam. Bugün sevinci ve hüznü bir arada yaşadığımız bir gün; çünkü geleceklere yönelik taşıdığımız umutla öğrencilerimizi mezun etmenin sevincini ve onlardan ayrılıyor olmamızın da hüznünü yaşıyoruz." dedi.

Daima gelişime açık olun

KTMÜ Rektör Vekili Prof. Dr. Asılбек Kulmırzayev de "Bugün en büyük sorumluluklarımızdan birini yerine getiriyoruz; çünkü bugün, 5 yıl birarada olduğumuz öğrencilerimizi, mesleklerini icra etmeleri ve hayata atılmaları için mezun ediyoruz. Öğrencilerimizin aldığı akademik eğitimin kendileri için faydalı olacağını düşünüyorum. Gelecekte üniversitede aldığınız bilgileri kullanacak, çalışacağınız kurumlarda edindiğiniz tecrübeleri de bilgile-

rinize ekleyerek kendinizi geliştireceksiniz. Dünyanın neresine giderseniz gidin gelişime açık olun, aklınızı ve üniversite öğreniminiz boyunca aldığınız bilgileri kullanarak başarılı olmak için çok çalışın." dedi.

Andınıza bağlı kalmanız yeter

Türkiye Büyük Millet Meclisi Antalya Milletvekili Doç. Dr. Mehmet Günel da konuşmasında; "Bu özel gününüzde aranızda olmaktan dolayı çok mutluyum. Bu topraklara her gelişimde Türk dünyasına olan inancımı tazeliyorum. Biraz önce ant içtiniz. Bu antta söylediklerinizi yerine getirmeniz, Türk dünyasının geleceği için büyük bir hizmet olacaktır. Bu yeminin gereğini yerine getirerseniz zaten bu üniversitenin kuruluş amacına, iki ülke ve halklarının kardeşliğinin gelişmesine katkıda bulunacaksınız. Bu yemine sadık kalarak hayatınız boyunca başarılı ve mutlu bir şekilde Türk dünyasına hizmet etmeyi Allah size nasip etsin. Sizleri yetiştiren hocalarımıza ve bu üniversitenin temellerini atan Kırgızistan ve Türkiye'nin yöneticilerine ve emeği geçen herkese şükranlarımı sunuyorum." dedi.

Törende dereceye giren öğrencilere teşekkür belgeleri takdim edildi. KTMÜ 16. Dönem Mezunları adına Üniversite Birincisi Ayzat İbrayeva, geleneksel yaş kütüğüne plaket çakarak duygu ve düşüncelerini anlatan kısa bir konuşma yaptı. İbrayeva konuşmasında "Öncelikle Rektörümüze ve Rektör Vekilimize teşekkür ediyor, anne ve babama da beni bugünlere getirdikleri için şükranlarımı sunuyorum. Ayrıca bizlerle anne-baba gibi ilgilenip her an yanımızda olan ve bize hep destek veren hocalarıma da teşekkürü bir borç biliyorum." dedi.

Güzel Sanatlar Fakültesi öğrencilerinin şarkıları ve danslarıyla devam eden program, Kırgızistan'ın tanınmış sanatçısı Gülzada Riskulova'nın konseriyle renklendi. Program, havai fişek gösterisiyle sona erdi.

mediamanas.kg

Ömer Küfrevi

Manas'ın Popüler Kültüre Açılan Kapısı 'Manas TV'

Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi bünyesinde kurularak, 2012 yılında yayın hayatına başlayan Manas Tv, üniversitesinin popüler kültüre açılan kapısı olarak yayınlarını başarıyla sürdürüyor.

Kırgızistan genelinde yayın lisansı bulunan Manas Tv, yayın içerikleri ve program formatlarıyla Türk Keneşi'nin (Türk Dili Konuşan Ülkeler İşbirliği Konseyi) kurmak istediği Türk dünyasının ortak televizyonu olmaya aday. Kanal Kırgızistan'daki televizyon kanallarıyla ortak programlar yapıyor, TRT ile ortak yayınlar gerçekleştiriyor ve zaman zaman da TRT'ye Kırgızistan'dan ve üniversiteden derlediği haberleri hazırlayıp gönderiyor. Manas Tv tarafından hazırlanan medya içerikleri Türk dünyası ülkelerinin ortak dilini, kültürünü ve tarihini vurgulamasıyla dikkat çekiyor.

Sektördeki gelişmeleri yakından takip eden Manas Tv, altyapı yatırımlarının tamamlanması ve yayın içeriklerinin güçlendirilmesi için çalışmalarını büyük bir titizlikle sür-

dürüyor. Bu amaçla Üniversite Rektörlüğü adına Radyo-Televizyon Müdürlüğü tarafından hazırlanan ve Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı (TİKA) ile ortaklaşa gerçekleştirilmesi planlanan Manas Medya Merkezi (Media Manas) projesi büyük önem taşıyor. TRT Kurumu ile yapılan ve halen devam eden görüşmeler ise Manas Tv içeriklerinin oluşturulması ve zenginleştirilmesine büyük katkı sağlıyor.

Kendini Geliştirme Zemini

Yakın zamanda dijital karasal, kablo ve uydu yayınına çıkmayı hedefleyen Manas TV, sahip olduğu teknik donanım ve stüdyolarıyla İletişim Fakültesi öğrencilerinin cazibe merkezini oluşturuyor. Radyo-Televizyon Müdürlüğü'nde çalışan başta İletişim Fakültesi öğrencileri olmak üzere, yayıncılığa ilgi duyan çeşitli fakültelerden Manaslı gençler; ulusal düzeyde yayını olan bir ortamda, gelişmiş teknolojik cihazları kullanarak ve bu alanda deneyimli akademisyenler ile personelin verdiği mesleki bil-

gilerden faydalanarak geleceğe çok daha donanımlı bir şekilde hazırlanıyor.

TRT, NTV, KTRK gibi saygın kanallarda staj yapan ya da çalışmaya başlayan Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi öğrencileri, üniversitenin geniş imkânlarıyla yetiştikleri için gittikleri kurum ve kuruluşlara daha fazla fayda sağlayarak hemen dikkat çekiyor; kısa sürede istihdam için tercih edilen yayıncılar oluyor.

Manas TV hakkında gazetemize bilgi veren Radyo-TV Müdürü Dr. Bülent Namal, Manas Tv'nin 'enformasyon, eğitim ve gençlik kanalı' olarak konumlandırılabilceğini söyledi. Yenilikçi, dinamik, sosyal sorumluluk sahibi, ilke- li, öncü, yerelden evrensele yayını hedeflediklerini belirten Dr. Bülent Namal, bunun, Manas Radyosu'nda olduğu gibi, gençlerin özgün fikirleri ve enerjisiyle başarılabileceğini vurguladı.

Dilde, Fikirde, İşte "+ Yayında Birlik"

Radyodaki gibi televizyonda da Türkiye, bölge ve dünya medya kuruluşlarıyla ortak projeler ve yayınlar gerçekleştirmeyi planladıklarını söyleyen Bülent Namal, İsmail Gaspıralı'nın "Dilde, fikirde, işte birlik!" sözünden esinlenip "+ yayında birlik." diyerek yola çıktıklarını, stüdyoda şimdiye kadar gerçekleştirdikleri ortak yapımlarla bu planı uygulamaya başladıklarını ifade etti.

Türk dünyasının kurum ve kuruluşlarıyla iş birliği halinde olmaya özellikle önem verdiklerini ifade eden Namal, her alanda Türk halkları arasındaki ilişkilerin geliştirilme-

sine, yapılan çalışmalar konusunda farkındalık oluşturulmasına, gençlerin birbirlerini daha yakından tanıyıp birbirlerinden haberdar olup evrensel düzeyde projeler geliştirip bunları uygulamalarına katkı sağlamayı istediklerini dile getirdi.

Kırgızistan'daki Kültür Sanat Etkinliklerine Katkı

Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi'nin yayın organı olan Manas Radyosu ve Manas TV, Kırgızistan'da kültür sanat alanında da önemli görevler üstleniyor. "Bışkek'te Türk Kültürü", "Türk Filmleri Haftası" gibi basında ilgiyle takip edilen pek çok organizasyon Manas Tv'nin katkılarıyla gerçekleştiriliyor. Ayrıca kanal, "TRT Türkçe-vizyon", "Bışkek'te Caz", "Venedik Bienali" gibi uluslararası festivallere sanatçı hazırlama; Türkiye'de düzenlenen festivallere Kırgızistanlı sanatçıların katılmasına aracılık etme ve sanatçıları bu festivallere hazırlama gibi zahmetli bir misyonu da başarıyla yerine getiriyor.

Kırgızistan radyolarında günün her saati rastlamanın mümkün olduğu popüler şarkılarda da Manas Tv'nin imzası var. Ülkenin ünlü şarkıcıları Kanıkey ve Nela gibi şarkıcılar, Manas Radyo-TV Müdürü Dr. Bülent Namal'ın sözlerini yazdığı Türkçe şarkılarla gençlerin büyük beğenisini topluyor. Ayrıca, Kırgızistan'daki popüler bir çok klip ve televizyon kanallarındaki ilgi çeken bazı programlar Manas Tv stüdyolarında çekiliyor.

Kübra Erbayrakçı

mediamanas.kg

Orta Asya'nın Demir Adam'ı

■ Çağatay Çağan Yılmaz

★ Vlad Dombrovsky- Nazgül Dolotkeldieva

15 yaşında geçirdiği bir kaza sonucu sağ kolunu kaybeden Nurbek Toiçubaev, ilerleyen dönemde sağlık sorunları nedeniyle aşırı kilo alarak 100 kiloya ulaştı. Toiçubaev'in zayıflama çabaları onu Triatlon sporuyla tanıştırdı. Toiçubaev zayıflamak amacıyla çıktığı bu yolda, Orta Asya'nın ilk ve tek triatleti olarak 3 ikincilik, 2 üçüncülük ödülünün sahibi oldu. Şuan ideal kilosuna ulaşan Toiçubaev, Triatlon sporunun Orta Asya'da tanıtılması ve yayılması amacıyla kurduğu Kırgızistan Triatlon Federasyonu aracılığıyla başta engelliler olmak üzere herkesi triatlon yapmaya davet ediyor.

İlk bakışta gülen yüzü, yaşam enerjisi ve atletik vücutla dikkatleri üzerine çeken kişilerden biri Nurbek Toiçubaev. Ancak onu yakından tanıdığınızda, hikayesini dinlediğinizde şaşkınlığınızı gizlemeniz, hayretler içinde kalmamanız çok da mümkün değil. Toiçubaev, 15 yaşına kadar ailesinden ayrı, anneannesinin yanında büyüyor. Ailesinin yanına geldikten kısa bir süre sonra o talihsiz kazayı yaşıyor. Toiçubaev eldivenini bahçelerindeki saman kırma makinesinin dişlilerine kaptırıyor. Makine eldivenle birlikte Toiçubaev'in kolunu da içine çekiyor. Toiçubaev bu olay sonucu sağ kolunu kaybediyor. Ancak daha yolun başında eksiklerle başladığı bu hayatı artılarla yaşamayı başarıyor. Herkesin iki eli, iki koluyla yaptığı her şeyden çok daha fazlasını o, tek eli ve tek koluyla yapıyor. Gerek sosyal ilişkileri gerekse sportif başarıları gören, duyan herkesi kendine hayran bırakıyor.

Geçici yardımlar değil, kalıcı çözümler sunmalıyız

Nurbek Toiçubaev, Kırgızistan'ın Çüy Bölgesinde, Çon-Kemin'de dünyaya geliyor. Üniversite dönemine kadar eğitimini burada tamamlıyor. Anne ve babasının hala yaşadığı bu şehri, oradaki temiz insanları ve özellikle de maddi olanaksızlıklar içinde okumaya çalışan çocukları çok seviyor. Bu nedenle de sık sık bu şehri ziyaret ediyor. Her gidişinde okuduğu okula başta kitap olmak üzere, gücü yettiğinde yardımda bulunmaya çalışıyor. Ancak Toiçubaev, sorunların bu şekilde geçici yardımlarla çözüleceğine inanmıyor. "İnsanlara, ihtiyacı olan konularda sürekli geçici yardımlarda bulunmak onlara bir katkı sağlamaz. Onlara kalıcı çözümler sunmalı ve kendi ihtiyaçlarını kendilerinin karşılayabileceği, bir başkasından bir şey beklemeyeceği ortamlar yaratmalıyız." diyor. Bunun için de herkesin kendi payına düşeni yapmasından yana. "Kırgızistan 1991 yılında bağımsızlığını kazanmış bir ülke. Henüz yirmili yaşlarında. Bu ülkenin vatandaşları olarak bizler, ülkemizden çok daha olgun, bilgili ve görüşlüyüz. Elimizi taşın altına koymalı ve ülkemizin kalkınması için ne gerekiyorsa yapmalıyız." diye devam ediyor.

Toiçubaev, Kırgız Devlet Üniversitesi, Bilgisayar ve Matematik Bölümü'nden mezun olduktan sonra ülkesine hizmet etmek için devlet memuru olarak çalışmaya başlıyor. Devletin farklı birimlerinde ekonomi alanında hizmet veriyor. Sonrasında Japonya'da eğitim almaya hak kazanıyor. Burada devlet yönetimi üzerine eğitim alıyor. Ancak ülkesine dönüştü, hayat ona farklı bir alanda yol çiziyor. Toiçubaev ülkesine hizmet etmek için elini taşın altına koyuyor ve kırsal alanlarda internet teknolojilerinin tanıtımı ve gelişimine yönelik bir projede görev alıyor. Kurduğu bir vakıf aracılığıyla köylerde internet erişimi ve kullanımı konularında eğitimler veriyor.

Nurbek Toiçubaev şimdilerde tıp alanına yönelik hizmet veren bir laboratuvarında iş yönetimi üzerine çalışıyor. İşten arta kalan zamanlarında ise sporla uğraşıyor. Üstelik bir sporla da değil; aynı anda 3 farklı spor dalını birleştiren triatlon sporuyla ilgileniyor. Triatlon yüzme, bisiklet ve koşu branşlarının peşi sıra yapıldığı bir spor dalı. Bireysel olarak yarışılan bu dalda sporcular belirli kurallar dâhilinde ve belirli kıyafetlerle yarışa katılabiliyor. Sporunun başarılı olabilmesi içinse sadece bir branşta elde ettiği sonuç yeterli olmuyor; triatlonu oluşturan her bir dalı, kurallarına uygun şekilde tamamlamış olması gerekiyor.

Bu kurallar, triatlonu oluşturan dalların tek başına içerdiği kurallardan da farklılık gösteriyor. Örneğin, triatlonda yüzücüler havuz yüzücülüğünden farklı teknik ve koşullarda yarışıyor. Açık deniz ya da göllerde, farklı ısı derecelerinde ve buna bağlı olarak farklı kıyafetlerle yarışıyor. Bu durum triatlon bisikleti için de geçerlidir. Triatlonda yarışmacılar profesyonel bisikletten farklı yapıdaki tutma kollarına, lastiklere ve sele yapısına sahip bisikletler kullanıyor. Triatlonu oluşturan dalların normalden farklı kural ve tekniklere sahip olması, sporcunun bir sonraki yarış için kaslarını ve vücudundaki oksijeni doğru kullanmasıyla ilgili. Çünkü triatlon güç, azim, cesaret ve dayanıklılık isteyen bir spor.

Triatlonla 30 kilo verdi

Toiçubaev'in birçok kişinin adını dahi duymadığı bu sporla tanışması da oldukça ilginç. Geçmişte sağlık sorunları nedeniyle aşırı kilo alan Toiçubaev, bundan 4 yıl önce zayıflamak için bir spor salonunda fitness yapmaya başlıyor. Ancak 2 haftadan sonra, sporun bu türüsü ona oldukça sıkıcı geliyor. "Yapacak daha ilginç bir şeyler aramaya başladım. Bir gün internete triatlon diye bir spor türü olduğunu keşfettim. Triatlon o güne kadar adını bile duymadığım bir spordu. Bu sporu yapabilmek için önce kendime bir antrenör buldum. Zayıflamak için başladığım bu sporla kısa sürede 30 kilo verdim. Amacıma ulaşmıştım. Ancak bu sporu yapmak beni oldukça mutlu etti. Bu nedenle sonrasında da devam ettim. Triatlon yarışları hakkında araştırma yaptım ve bu yarışmalara katılmak istedim. Ancak bunun için ülkede resmi federasyon olması gerektiğini öğrendim. Arkadaşlarımı bu konuda ikna ederek Kırgızistan'da Triatlon Federasyonu'nu kurduk. Şuan federasyona bağlı çalışan 300 civarında sporcumuzla ülkede triatlon sporunun tanıtılması ve geliştirilmesi için çalışıyor, bu dalda sporcular yetiştiriyor ve uluslararası triatlon yarışmalarında ülkemizi temsil ediyoruz."

Orta Asya'nın Demir Adam'ı

Triatlon sporuyla bir tesadüf sonucu tanışan Toiçubaev cesareti, azmi ve dayanıklılığıyla kendini bu sporla kısa sürede ispat ediyor. Triatlona başladıktan yak-

laşık bir yıl sonra, 2015 yılında, Chicago'da gerçekleştirilen dünya şampiyonluğuna katılıyor. Burada Kırgızistan'ı, hatta Orta Asya'yı temsil eden tek triatlet olarak yarışıyor ve üçüncülüğü kazanıyor. "Bu benim ilk zaferim oldu. Bana yapabileceğimi gösterdi ve sonraki çalışmalarım için cesaret verdi." Nurbek Toiçubaev'in bu başarısını diğerleri izliyor. 2016 yılında, Avustralya'da düzenlenen şampiyonada ikincilik, Fransa'da düzenlenen şampiyonada üçüncülük ödülleri sahibi oluyor. 2016 yılında Hollanda/Rotterdam'daki 'Para Triathlon Open Sprint PT3' kategorisinde ikinciliği kazanıyor. 2017 yılında, Filipinler'de düzenlenen Asya Şampiyonluğu'nu ise ikincilikle bitiriyor.

Triatlonda elde ettiği başarılar Toiçubaev'i daha fazla çalışmaya ve bu spor için daha fazla sporcu yetiştirmeye teşvik etse de bu konuda aşılması gereken bir takım engeller olduğu gerçeğini değiştirmiyor. "Diğer spor dalları gibi triatlon için de bazı harcamalar yapılması gerekiyor. Bu spor için özel giysiler, özel ayakkabılar ve özel araçlar gerekiyor. Örneğin iyi bir bisiklet 15-20 bin dolar civarında. Uluslararası yarışmalara katılmak için de uçak biletlerinin alınması gerekiyor. Eğitim içinse yurt dışından bir antrenör bulmalısınız. Çünkü ülkemizde bu konuda antrenör bulmak ne yazık ki mümkün değil. Ve tabi ki tüm bunlar için de paraya ihtiyacınız var." Toiçubaev, bu sorunu federasyondaki arkadaşlarıyla birlikte çözmeye çalışıyor. Özellikle federasyon müdürü Çingiz Alkanov, bu konuda kendisine oldukça fazla destek verenlerden. "Alkanov Kırgızistan'da triatlonun gelişmesi için çok çalışıyor. Federasyondaki sporculara eğitim, barınma ve yemek konusunda destek sağlıyor. Ben de bisiklet, uçak biletleri gibi harcamaları karşılamaya çalışıyorum." diyor.

Nurbek Toiçubaev'in federasyon aracılığıyla yaptığı çalışmalar, triatlon sporunun ülkede tanıtılıp yaygınlaşması için büyük önem taşıyor. Toiçubaev ve arkadaşları ülkedeki genç yeteneklerin triatlon sporuyla ilgilenmesi için onlara destek oluyor. Bu anlamda geçen yıldan bu yana yürüttükleri bir proje ise oldukça dikkat çekici. Federasyon olarak görme engelli erkek çocuklarını triatlon sporuna hazırlıyorlar. Başarılı olanların tüm masraflarını da Federasyon Müdürü Çingiz Alkanov ile birlikte Nurbek Toiçubaev üstleniyor. "Bu çocuklardan biri de Camaldin. Onu özel olarak çalıştırıyor, her türlü maddi desteği ver-

Bireysel bir spor dalı olan triatlon yüzme, bisiklet ve koşu sporlarının belirli kurallar çerçevesinde ve ard arda yapılmasıdır. İlk kez 1977 yılında, Hawai Adalarında birbirinden bağımsız yapılan bu üç spor dalının Jhon Collins tarafından birleştirilmesiyle ortaya çıkmıştır. Branşların tek başına bile yeterince zorken, ard arda yapılmasının imkansız gibi gözükmesi spor dalının ilk olarak Ironman (Demir adam) olarak adlandırılmasına neden olmuştur. Uluslararası Federasyon'un kurulmasıyla spor dalına 'üçlü spor' anlamına gelen 'Triatlon' ismi verilmiştir. İlk kez, 2000 Sydney Olimpiyat Oyunları'nda bağımsız bir spor dalı olarak kabul edilen Triatlon, bugün Avrupa Kıtası'nda, futboldan sonra en fazla lisanslı sporcuya sahip olan spor dalıdır.

meye çalışıyoruz. Camaldin, geçen yıl Filipinler'deki yarışmaya bizimle birlikte geldi. Yarıştığı kategoride üçüncülüğü kazandı. Onu, bu ve önümüzdeki yıllarda farklı ülkelerdeki yarışmalara göndermek için hazırlık yapıyoruz."

Cesareti ve azmiyle çevresindekilere de örnek olan Nurbek Toiçubaev'in en önemli hedefi 2020 yılında Japonya/Tokyo'da düzenlenecek olan dünya şampiyonasına katılmak ve burada önemli bir derece kazanmak. Ancak bunun için çok çalışması gerektiğini ifade eden Toiçubaev, "Kazanmak için sadece çalışmak yetmiyor; düzenli ve disiplinli çalışmak gerekiyor. Triatlon güç, azim, cesaret ve sabır isteyen bir spor. Bu sporda, diğer dallarda olduğu gibi başkalarıyla değil, kendinizle yarışıyorsunuz." diyor.

Örnek bir kişi

Nurbek Toiçubaev çıktığı yolda engel tanımayan; tüm engelleri kararlı, azimli, disiplinli ve çalışkan kişiliğiyle aşmayı başaran biri. Bir branş olarak tek başına yapılması bile oldukça zor olan yüzme, bisiklet ve koşu sporlarının hepsini triatlonla bir arada yapabiliyor. Triatlonda başarıyı yakalamak için vaktini, gücünü ve imkânlarını harcamaktan çekinmiyor. Tenis ve futbola da ilgilenen Toiçubaev, spor ve işten arta kalan zamanlarında ise ailesiyle birlikte zaman geçirmekten büyük keyif alıyor. Özellikle çocuklarının nasıl büyüdüğünü, nasıl değiştiğini kaçırmak istemiyor. Toiçubaev spor yaşamı, sosyal sorumluluk projeleri ve hayata bakışıyla çevresi tarafından da örnek gösteriliyor.

Sıradan Bir Gün, Sıra Dışı Hastalar

Hemen hemen herkes, sabah kalkıp da işe gittiğinde o gün kendisini nelerin beklediğini aşağı yukarı bilir. Bir gün, hatta bir hafta öncesinden o günün plan ve programını yapar. Bazen beklenmedik olaylar, gelişmeler olsa da genellikle her şey belirli bir rutin dâhilinde gelişir. Ancak bazı meslekler var ki, o gün neyle karşılaşacaklarını, ne yaşayacaklarını önceden tahmin etmek oldukça güç. Bu mesleklerden biri de veteriner hekimlik. Sabah önlüğünü giyip de muayenehaneye giren hiçbir veteriner hekim, onu nelerin ya da kimlerin beklediğini bilmiyor. Veteriner hekimler için sıradan başlayan bir gün, çoğu zaman sıra dışı hastalarla oldukça ilginç bir güne dönüşebiliyor.

■ İrisbü Kılıçbek kızı

Ömer Küfrevi

Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Veteriner Fakültesi Cerrahi Anabilim Dalı Uygulama Kliniği'nde çalışan veteriner hekimler de kendilerini o gün nelerin, kimlerin beklediğinden habersiz olarak güne başlayanlardan. Yaklaşık 4 yıldır Bişkek geneline hizmet veren KTMÜ Uygulama Kliniği, evcil hayvanlardan yırtıcılara kadar her türlü hayvanın her türlü derdine derman olmaya çalışıyor. Klinik insanların bile dertlerini anlatmaktan aciz olduğu hastalık ve rahatsızlık dönemlerinde, bu dilsiz canlıları anlayarak hastalıklarına çare buluyor.

Rutinimiz, rutinimizin olmaması

Uygulama Kliniğinde mesai sabah 09.00'da başlıyor ve duruma göre 17.00'a kadar devam ediyor. Ancak klinikte görevli öğretim üyeleri, dersleri dışında o gün neler yaşayacakları ya da nelerle karşılaşacaklarını bilmiyor. Klinik veteriner hekimlerinden Prof. Dr. Hasan Güzelbekteş klinikteki bir günlerini şu sözlerle anlatıyor: "Klinikteki tek rutinimiz rutinimizin olmaması. Sabahları işe genellikle klinikte bizi neyin karşılayacağını bilmeden gidiyoruz. Gider gitmez de bizi bekleyen hastaları muayene etmeye başlıyoruz. Hastaların her biri bir odada sırasını bekliyor. Ancak biz bir odadan diğerine geçerken neyle karşılaşacağımızı bilmiyoruz. Sıradaki hasta kedi, köpek, koyun, at gibi görmeye sü-

rekli alıştığımız evcil hayvanlar olabildiği gibi bazen de yırtıcı kuşlar, tilki, kirpi, ayı ve hatta aslan gibi ilk bakışta yadırgadığımız sıra dışı hayvanlar da olabiliyor. Bu hayvanların ilk olarak genel muayenelerini yapıyoruz. Sonrasında teşhis koyup tedaviye geçiyoruz. Tedavi kısmında cerrahi bir müdahale gerekli olduğunda hastayı ameliyata alıyoruz. Sonrasında da kliniğimize yatırıp takibini yapıyoruz."

Uygulama kliniğine en sık başvuran hastalar kediler. Onları köpekler takip ediyor. Bu hayvanların ülkede çok fazla sahiplenilmesi, sahiplenilen evde ailenin bir üyesi olarak kabul edilmesi hastalık dönemlerinde de sahipleri tarafından yoğun ilgi gösterilmesine neden oluyor. Bu duruma Prof. Dr. Güzelbekteş şu sözlerle dikkat çekiyor; "Bu coğrafyada insanlar, gelir düzeyine bakılmaksızın hayvanları sahipleniyor ve onlara çok fazla değer veriyor. Örneğin kanserli bir hasta geldiğinde, biz ona ya geçici süreliğine ağıri kesici yapıyoruz ya da ötenazi öneriyoruz. Ancak hasta yakını hastanın durumunu kabullenmek istemiyor. Hastayı kaybettiğinde de çocuğunu kaybetmiş gibi, aşırı tepki veriyor."

Coğrafi ve kültürel olarak ülkede özel bir yere sahip olan atlar da, kliniğe en sık başvuran hastalar arasında. Hem gündelik hayatta hem de profesyonel olarak kullanılan atların, özellikle Kökbörü gibi ulusal oyunlardaki değeri milyon dolarlarla ifade ediliyor. Bu nedenle sağlık kontrolleri ve tedavileri konusunda hiçbir şeyden kaçınılmıyor. Atlar KTMÜ Uygulama Kliniğine de alanında en iyisi olduğu için getiriliyor.

Sıradaki hasta: Yavru Aslan Armani

Klinikte evcil hayvanların yanı sıra yırtıcı hayvanlara da rastlamak mümkün. Kartal, kirpi, tilki, maymun, ayı ve hatta aslan bile muayene ettiklerini söyleyen Veteriner hekim Prof. Dr. Murat Kibar yakın zamanda kendilerine gelen yavru aslan Armani'nin hikayesini anlatıyor: "Sırayla odaları geziyor ve hastaları muayene

ediyorduk. Odaya girdiğimizde yavru aslanı gördük. Önce çok şaşırdık. Çünkü aslan, hastalarımız arasında her gün rastladığımız bir hayvan değil. Adının Armani olduğunu öğrendiğimiz yavru aslan, bir sirkle birlikte gelmiş ülkeye. Uzun süredir gözlerinde sorun varmış, etrafını çok iyi göremiyormuş. Bu da hayvanda strese neden oluyormuş. İlk olarak Rusya'da bir veteriner hekime götürmüşler. Ancak bir sonuç alamamışlar. Kırgızistan'da da bizim kliniğimizi tavsiye etmişler. Armani'yi muayene ettik ve tedavisi için gerekli ilaçlarını verdik. Tedavi sonrasında bakıcısı arayarak durumunun gayet iyi olduğunu söyleyerek bizlere teşekkür etti."

Genel olarak bakıldığında, kliniğe başvuran hastaların daha önce bir veya daha fazla hekime muayene olup ya sonuç alamamış ya da "yapılabilecek başka bir şey yok" denilerek KTMÜ Uygulama Kliniği'ne gönderilmiş hastalar olduğu görülüyor. Bu du-

rumda hasta yakınları da kurtuluşu KTMÜ Uygulama Kliniğinde buluyor. Bu durumu Prof.Dr. Güzelbekteş şu sözlerle değerlendiriyor: "Kliniğe öksürük, soğuk algınlığı gibi genelde sık rastlanan vakalar çok az geliyor. Bunlar yerine şiddetli kusma, ishal, karın ağrısı gibi daha komplike vakalar geliyor. Bu durum, öğrencilerimiz için bir yandan avantaj sağlarken diğer yandan da zaman zaman dezavantaja dönüşüyor. Çünkü sürekli zor vakalar ile karşılaşan öğrenciler zamanla basit vakaları da komplike olarak görmeye başlıyor." Ancak kliniğin başarılı uygulamaları ve olumlu tedavi süreçleri hasta yakınlarının kliniğini başkalarına tavsiye etmesine neden oluyor. Bu da kliniğin hasta sayısını ve çeşitliliğini her geçen gün daha da artırıyor. Bu nedenle, bir daha ki sefere sıradaki hastanın hangi hayvan olduğunu kimse bilmiyor.

Fahri Tarhan

Ömer Küfrevi

Engelleri Ortadan Kaldıran

Tılsım

“İnsanoğlu önüne hedefler koymalı. Bu hedeflere ulaşmak için de güçlü bir iradeye sahip olmalı.” diyor Adina Samıybek kızı. Adina henüz 19 yaşında, doğuştan anomali genç bir kız. Hayatı tekerlekli sandalye üzerinde yaşıyor. Ama hayata bakışı, inancı, hedefleri ve kararlı adımlarıyla ayakları herkesten çok daha fazla yere basıyor. Kırgızistan’da engelli çocuklardan oluşan “Tumar” yani “Tılsım” isimli dans grubunun tek kız dansçısı. Grupla Kazakistan’da, Slovakya’da, Türkiye’de ve Amerika’da sahneye çıkıyor ve sahnedeki performansıyla izleyicileri kendine hayran bırakıyor.

■ Canara Kadenova

sputnik.kg

Şuan 19 yaşında olan Adina Samıybek kızı, Kırgızistan’ın Isık Göl Bölgesi’nde bir köyde dünyaya geliyor. Dünyaya geldiğinde doktorların kendisinden ümidi kestiği, ailesine “yürüyemez, konuşamaz, beyin fonksiyonlarını kullanamaz, onu bir özürllüler evine bırakın” dediği bir genç kız. Ailenin 5 çocuğundan biri. Doğduğu köyde eğitim alabileceği bir okul olmadığı için, ailesi 12 yıl önce Bişkek’e taşınıyor. Maddi imkânsızlıklara rağmen Adina’nın eğitimi için ellerinde avuçlarında ne varsa döküyor. Adina da onları karşılıksız bırakmıyor; tam bir kitap kurdu, dört dil biliyor, çok güzel piyano çalıyor, sporlardan boksu seviyor. Ama herşeye rağmen köyü, köy hayatını, eşeğe binmenin zevkini de unutmadığını söylüyor. “Köy hayatını çok seviyorum. Ama orda kalamazdık. Eğitimim için gerekli okullar yoktu. Biz de şehre taşındık. Burada hayatım değişti. Eskiden köyden şehre gelmeyi düşünemezken şimdi yurt dışına gidiyorum, sahneye çıkıyorum. Bu kadarını hayal bile edemezdim.” diyor.

Adina’nın dansla tanışması, Bişkek’te devam ettiği engelliler okulunda oluyor. Şuan dans ettiği Tumar dans grubunun başkanı Ermek Kadırov, dans konusunda yetenekli çocuklarla görüşürken konu Adina’nın da dikkatini çekiyor: “Gruba katılmak istediğimi söyledim. Grupla uzun süre çalıştık ve sonunda iyi bir performans hazırladık. Çevremizdeki insanlar da çalışmalarımıza büyük destek verdi.” Tumar ilk olarak hayır amaçlı düzenlenen konserlerde sahneye çıkıyor. Ancak bazı insanlar, seyircilerin sahnede engelli bir grubu izlemekten hoşlanmayacağını düşünerek grubun sahneye çıkmasına çok da sıcak bakmıyor. Bunun üzerine motivasyonları bozulan Adina ve grubu da kendilerine farklı bir yol çiziyor. Yurt dışındaki dans yarışmalarını araştırarak birey-

sel ve grup olarak bu yarışmalara başvurmaya başlıyor.

“Grupla 8 yıldır dans ediyoruz. Yurt içinde ve yurt dışında çeşitli dans yarışmalarına katıldık. Bunlardan bazıları engelliler için düzenlenen özel yarışmalardı. Örneğin 2015 yılında Kazakistan’da Tekerlekli Sandalye Dans Spor Turnuvası’nda Kırgızistan’ı temsil ettim. Yarışmayı ikinci olarak tamamladım. Haziran başında ülkemizde düzenlenen III. Uluslararası Orta Asya Dans Olimpiyatı’nda da ikinci oldum. Yarışmalar dışında, grup olarak televizyon programlarına katıldık. 2016 yılında Slovakya’da ‘Slovakya Yeteneklerini Arıyor’ yarışma programına grup olarak katıldık ve üçüncülüğü kazandık. Türkiye’de ise ‘Yetenek Sizsiniz’ programında finale kalmayı başardık. Aynı şekilde Ukrayna ve Avust-

ralya’daki bu tür programlarda da finale kaldık. Derece alamamak bile, bu tür organizasyonlar bizim kendini tanıtmak ve ispat etmek için oldukça önemli organizasyonlar.” diyor Adina. Onun dansa olan yeteneği, kendine olan güveni ve yurt dışındaki başarıları kısa sürede yurt içinde de dikkat çekiyor. Adina Samıybek kızı, 2016 yılında Kırgızistan Cumhurbaşkanı Almazbek Atambayev tarafından, güçlü iradesi ve topluma örnek kişiliği nedeniyle ‘Dank’* madalyası ile ödüllendiriliyor.

Toplumdaki önyargıları kırmak gerek

Sahneye çıktığında çoğu zaman heyecanlandığını söyleyen Adina, heyecanını yatıştırmak için de farklı konulara odaklandığını belirtiyor. Bu zamanlarda özellikle babasını düşündüğünü dile getiriyor ve ekliyor: “Babamı 3 yıl önce kaybettik. Beni sahnede gördüğünde çok mutlu olurdu. Anne babalar çocuklarının başarısını gördüğünde daha mutlu olurmuş. Bu günlerimi de görmesini çok isterdim. Eminim benimle gurur duyardı.” Dans etmenin hayatının ayrılmaz bir parçası olduğunu her fir-

de ediyor. Özellikle engellilere karşı olan önyargıların değişmesi gerektiğinin altını çiziyor ve ekliyor: “İnsanlar bizleri gördüğünde sıradan bir insan olarak davranmıyor. Hatta çoğu zaman bizleri dilenci zannederek para vermeye kalkıyor. Çünkü toplumda ‘engellilerin elinden hiçbir şey gelmez’ diye bir bakış açısı var. Bu çoğu zaman bizlere de yansıyor ve ‘ben engelliyim ne yapabilirim ki’ diyerek bir köşeye çekiliyoruz. Bu nedenle, bu ve buna benzer önyargılar kırılmadan bizler için, içerde ve dışarda, tam bir mutluluktan söz etmek çok da mümkün değil.” diyor.

Büyük başarılarla yelken açmak

Ancak Adina, başarıya giden yolda hiçbir engel tanımıyor. Ona göre, insan önce hedefini belirlemeli, sonra da o hedefe ulaşmak için kararlı ve güçlü bir şekilde yoluna devam etmeli. Adina, bu yolda insanın karşısına mutlaka engellerin çıkacağını ama bu engellere yenilmeden ‘kazanacağımı’ diyerek yürünmeli diyor. “Eğer insan hayatındaki tutkusunu bulursa, çıktığı yolda çok daha güçlü olur. Çünkü yaptığı şeyi severek yapar. İçindeki ya da çevresindeki engellere kulak asmaz. Başarı dene şey insanın hedefine ulaşmasıdır.”

Adina son olarak çıktığı yolda, engel tanımayan hedeflerini anlatıyor. Şimdilerde en büyük hedefi üniversiteye gitmek. Bu yıl liseyi bitiren Adina, sınıf öğretmenliği olmak istiyor. Böylelikle çocuklara bir şeyler öğretebileceği için çok mutlu olacağını söylüyor. Ayrıca Almancasını geliştirerek Almanya’ya gitmek istiyor. Ve en büyük hedefi de doğuştan engelli olan, ancak başarılarıyla engellilikte sınır tanımayarak kendisi gibi olanlara ilham veren Nik Vuyçiç ile tanışmak. Ama dans, hayatımda hep olacak diyor ve konuşmasını şu sözlerle bitiriyor: “Dansta daha büyük başarılarla yelken açmak lazım. Ama bunu planlayarak yapmak zorundayım. Çünkü hayallerime ulaşamazsam hayal kırıklığı yaşarım. Bunun olmaması için de doğru bir planlama yapmalı ve çok çalışmalıyım.”

* Kırgızistan Cumhurbaşkanlığı tarafından önemli kişilere verilen madalya

sputnik.kg

zanoza.kg

satta vurgulayan Adina: “Dansa başlamadan önce içine kapanık, sessiz, utangaç bir insandım. Hayatım ev ve okulla sınırlıydı. Gidip gelirken sokaktaki insanların yüzüne bile bakamazdım. Benimle konuşacaklar diye ödüm kopardı. Ama dans etmeye başladığımdan beri çok değiştim. Kendime olan güvenim arttı. Hayatıma bir renk geldi.” diyerek danstan çok şey öğrendiğini söylüyor. Ancak Adina’nın dans ederek içinde yakaladığı mutluluğa dışardan gölge düşüyor. Adina, topluma karışmak isteyen engellilerin fiziki ve psikolojik bir takım sorunlarla karşılaştığına dikkat çekiyor. Engellilerin tekerlekli sandalyeleriyle sokaklarda rahatça dolaşamadığından, toplu taşıma araçlarına binip-inerken yaşadıkları sorunlardan söz ediyor. Ama en çok da toplumun engelli insanlara bakışından rahatsız olduğunu ifa-

Bir Kara Gece Ahıska Sürgünü

■ Kübra Erbayrakçı
Kasım Doğuş Kılıç

“

Takvimlerin 14 Kasım 1944'ü gösterdiği bir gece, asker sesleriyle uyandılar onları bekleyen karanlık gelecekte habersiz. Sonra itiş kakış tren vagonlarına bindirildiler nereye gideceklerinden bir haber.

Aç, susuz, havasız, tamamen insanlık dışı koşullarda, 2 aya yakın sürdü karanlık yolculukları. Kimi annesini, kimi kardeşini, kimi de evladını kaybetti kara trenin soğuk vagonlarında. Kendileri azala azala, dertleri büyüye büyüye vardılar bilmedikleri yerlere.

Önce Kırgızistan'a, Kazakistan'a, Özbekistan'a ardından da Rusya'ya Türkiye'ye ve Amerika Birleşik Devletleri'ne kadar uzandı yolları. Hiç bilmedikleri yerlerde, hiç tanımadıkları kişilerle yollarını birleştirdi kader. Tıpkı aynı kara geceyi yaşayan ve günün birinde Kırgızistan'da, Bişkek'de yolları kesişen Humeş Bayraktarova ve Şafika Vadalova gibi.

”

Humeş Bayraktarova ve Şafika Vadalova, bundan tam 73 yıl önce yaşanan ve hala da devam eden Ahıska Sürgünü'nün binlerce kahramanından yalnızca ikisi. Almanların vatanlarını işgal edeceği söylentisiyle yağmurlu bir gecede evlerini, barklarını, bağlarını-bahçelerini, vatanlarını terk ettiler. Gerçeğin çok daha farklı olduğunu ise günler sonra öğrendiler. Artık onlar için hiç bilmedikleri yerlerde, ne olacağı belirsiz yeni bir hayat başlıyordu. Ama her birini bir başka yere savuran ne o karanlık geceyi, ne de günlerce süren o zorlu yolcuğu hiçbir zaman unutmadılar, unutturmadılar.

“Ablam, beşikteki çocuğunu evde unuttu”

Şimdilerde, vatanlarından sürgün edilen yaklaşık 550 bin Ahıska Türkü yaşıyor farklı farklı yerlerde. Hepsinin de ortak kaderi ya bizzat şahit oldukları ya da büyüklerinden dinledikleri aynı acı dolu, yürek burkan hikâye. Bu hikâyenin kahramanlarından biri de Bişkek'te yaşayan Humeş Bayraktarova. Gözleri dolu dolu anlatıyor o geceyi: “O gün dün gibi aklımda. Daha 7 yaşındaydım, çocuktum. Gece yarısı bir gürültüyle uyandık. Anlamadık ne olduğunu. Babam evde yoktu, Sovyetler Birliği askere almıştı. Annem açtı kapıyı. Anlamıyorduk konuştuklarını ama dışarı çıkmamızı istiyorlardı. Bizi köyün meydanında topladılar. Gün ağarana kadar ne yapacağımızı bilmeden bekledik. Güneş doğmak üzereydi ki birileri gelip gerekli eşyalarınızı alın, başka yere götüreceğiz sizi dediler. O an kıyamet günü gibiydi. Herkes evlerine koştu. Eve girince annemin eli babam için ördüğü çoraplara gitti ilk. Askerler yanımızdaydı. Aldılar elinden, izin vermediler almasına. Bir kaç parça eşya, yiyecek bir şeyler aldık. Kendi yerimizden sürgün edileceğimizden, vatanımızdan ömür boyu uzaklaşacağımızdan bir haber camlarımızı, kapılarımızı kilitledik. Anahtarlar cebimizde düştük yollara, geri döneceğimizden emin bir şekilde. Tekrar meydana toplanınca annem ablamın çocuğunu sordu, nerede diye. Çocuğu o telaşla evde beşikte unutmuştu, koşarak gidip aldı geldi hemen. İnsan yavrusunu unuttur mu hiç? İşte, var sen düşün o gece yaşadıklarımızı.”

“O acı günü dinleyerek büyüdüm”

Şafika Vadalova da Humeş Bayraktarova ile aynı acıyı yaşayanlardan. İki kader arkadaşının vatan Ahıska'da ayrılan yolları Bişkek'te birleşmiş. O geceden bugüne uzanan acılar, yaşanmışlıklar ve bilinmezlikler bir arada tutmuş onları. Koca dünyanın üstesinden birbirlerine yaslanarak gelmeye çalışmışlar, başka bir memlekette. Vadalova, daha 4 yaşındaymış acı olayın yaşandığında. Kendisinden 2 yaş büyük olan bir abisi ve bir de kardeşi varmış. Herkes gibi onun da babası askerdeymiş, askerler kapılarına dayandığında. O geceyi hayal meyal hatırladığını söylüyor Vadalova ve hatırladıklarının hayal mi gerçek mi olduğunu seçemiyor çoğu zaman: “Hayatımız gibi hatıralarımız da allak bullak oldu. Bu yüzden kesik kesik hatırlıyorum o geceyi. Belki de hatırladığımı zannettiğim şeyler sürekli annemden, abimden dinlediklerim,

bilemiyorum. O gece askerler kapıya dayandığında annem korkudan bizi yorganlara sarmış. Yorganların içinde vagona bindiğimizi hatırlıyorum çok silik.” diyor gözleri dolarak.

İnsanlık dışı koşullarda uzun ve zorlu bir yolculuk

Ahıska Türkleri hayvan taşımacılığında kullanılan vagonlarla nerede, ne zaman biteceği belirsiz bir yolculuğa çıkarıldılar. Bu yolculuk özellikle yaşlılar ve çocuklar için oldukça zorluydu. Resmi olarak bildirilmese de bu yolculukta 15-20 bin kişinin hayatını kaybettiği tahmin ediliyor. O acı günleri Bayraktarova şu sözlerle anlatıyor: “İtiş kakış vagonlara bindirdiler bizi. Bir vagona 7 aileyi sığdırdılar. Neredeyse 40-45 gün sürdü yolculuk. Süre o kadar uzun, koşullar da o kadar kötü olunca gizli, saklı, ayıp diye bir şey kalmadı yolculukta. Banyo, tuvalet gibi tüm zorunlu ihtiyaçlarımızı bir vagonun içinde, birbirimizin yanında gideriyorduk. Birbirimizden utanmayı unuttuk. Yaşamak için bunu yapmak zorundaydık. Buna rağmen her molada ölenlerin sayısı biraz daha artıyordu. Kimisi vagonlarda havasız kalarak ölüyor, kimisi de trene yetişmeye çalışırken trenin altında kalarak ölüyordu. Ölülerimizi, alıp tarlalara atıyorlar diye, askerlere vermek istemiyorduk. Mola yerlerinde kendi usullerimize göre gömmek istiyorduk. Ama ölenlerin sayısının her geçen gün daha da artması, bunu imkânsız bir hale getiriyordu.”

“Ölen bir kez, hayatta kalan bin kez öldü”

Ahıska Türklerinin hayvan vagonlarında, insani olmayan şartlarda günlerce süren yolculuğu hiç bilmedikleri, duymadıkları ülkelerde son buldu. Bu yolculukta sağ kalmayı başaranlar için zorlu bir hayat başlıyordu. Onlar bu hayatta önce, ölümlerini dirilerini toplamaya çalıştı. Sürgün yaşandığında yaklaşık 40 bin Ahıska Türkü, II. Dünya Savaşı'nda, cephede Sovyetler Birliği adına savaşıyordu. Bunlardan bir bölümü savaş esnasında hayatını kaybederken bir bölümü de yaralanarak hastalık, soğuk, açlık gibi sebepler yüzünden hayatını kaybetti. İçlerinden şanslı olup hayatta kalanlar ise acı gerçekle yüzleşti. Döndüklerinde ne bir vatanları ne de aileleri bıraktıkları yerde onları bekliyordu. Ahıska'lıların diğer erkekleri gibi babası da cephede olan Humeş Bayraktarova: “Elimizde babamdan kalan tek şey Ukrayna'da bir hastane odasından bize yazdığı mektuptu. Sonrasında ondan bir daha hiç haber alamadık. O yazdığı mektubu da sürgün de kaybettik. Artık ona ait hiçbir şey kalmadı elimizde” diyor ağlayarak. Şafika Vadalova ise hayatında derin izler bırakan olaylardan birini ‘keşke ölseydi’ dediği diye başlıyor anlatmaya: “Sürgün esnasında ablamın eşi de askerdey-

di. Önce savaş sonra da sürgün ayırdı onları. Birbirlerini çok seviyorlardı ama ne yazık ki hiç kavuşamadılar. Ablamı, sürgünden sonra kucağında çocuğuyla sahipsiz kalmasın diye, eşinin erkek kardeşiyle evlendirdiler. Bir gün haber aldık ki eşi cepheden sağ salim dönmüş. Sora sora bizim yaşadığımız köyü bulmuş. Ne yapacağımızı, ne diyeceğimizi bilemedik. Ama acı gerçeği öğrenmiş olacak ki karısını, çocuğunu görmeden çekip gitmiş. Cephede ya da sürgünde ölenler bir kez, hayatta kalanlar acılarıyla bin kez ölüyor.”

Bir umut hep var

Sürgün gecesi apar topar vagonlara bindirilen Ahıska Türkleri'nin her biri bir başka ülkeye gönderilmiş. Bu nedenle bugün bile ailesine kavuşamayan, hiçbir haber almayan birçok Ahıska Türkü var. Ama aradan geçen 73 yıla rağmen onların gönüllerinde hala bir umut var. Bayraktarova ailesini, akrabalarını bulma umudunu yitirmeyişini şu sözlerle anlatıyor: “Bazen, o geceden sonra bir daha hiç haber alamadığım akrabalarım geliyor aklıma. Nerede olduklarını, neler yaptıklarını merak ediyorum. Geçmiş yıllarda Rusya'da yayınlanan 'Kim 500 Milyar İster' isimli programı izlerken halama benzettiğim bir yarışmacı gördüm. Soyadı bizim soyadımızla aynıydı, üstelik adı da halamın adıydı, Güzel. Halamın torunu olabileceğini düşündüm. Heyecanla oturup yarışmaya mektup yazdım. Biliyorum gelmeyecek ama yine de bekliyorum, belki cevaplarlar diye.”

Sürgünden sonra Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı'nın (TİKA) sağlamış olduğu imkânlarla birçok kişinin Ahıska'ya tekrar gitme şansı olmuş. Vadalova da o şanslı insanlardan biri. Vatanına, çocukluğunun Ahıska'sına yeniden gidişini şu sözlerle anlatıyor: “Çok büyük hayallerle gittim oraya; vatanıma, yerime-yurduma, evime. Ama gördüm ki orası bizim bıraktığımız Ahıska değil; ne vatanımız, ne mahallemiz ne de evimiz var artık orda. Başkalarının olmuş Ahıska; bizim vatanımız Türkiye. Ben de her Ahıska Türkü gibi, Türkiye için vatan özlemi çekiyorum artık.”

Bugün Ahıska sürgününün kahramanları, her biri bir başka trajedi olan hikâyeleriyle, dünyanın dört bir yanında yaşıyor. Yaşadıkları ülkelerde birbirlerine sıkı sıkı tutunarak dillerini, dinlerini, kültürlerini kaybetmemek için büyük bir mücadele veriyor. Ahıska Türkleri çekilen acıların unutulacağı, vatan hasretlerinin biteceği, güzel günlerin geleceği günleri bekliyor; inançlarını kaybetmeden, hep bir umutla...

Gelin-Kaynana İlişkisinin Modern Yüzü

INSTAGELİNLER

■ Gülzira Keneşova

Yüzyıllardır bir fenomen olarak devam eden gelin-kaynana ilişkisi, internet ve yeni iletişim teknolojilerinin hayatımıza girmesiyle yeni bir boyut kazandı.

Zaman ve mekândan bağımsız, bazen dile gelenler bazen de gelmeyenlerle çatışma üzerine kurulu bu ilişkide, günümüz gelinleri çareyi sosyal medyada buldu. Fotoğraf ve video paylaşım uygulaması instagram, gelinlerin birbiriyle tecrübelerini paylaştığı, birbirine tavsiyelerde bulunduğu ve içlerini döktüğü yeni bir alan olarak gelin-kaynana ilişkisinin modern yüzü oldu.

Instagramda gelinlerle ilgili kurumsal ya da bireysel birçok hesaba rastlamak mümkün. Bu hesaplar üzerinden gelinlikten düğün hazırlığına, nikâh şekerinden fotoğraf çekimine, evlilik, karı-koca ilişkileri, aile hayatı, hamilelik ve anneliğe kadar gelinlerle ilişkili hemen her konuda bilgi paylaşımı yapılıyor. Bu paylaşımlarda gelin-kaynana ilişkileri ise en popüler konu başlığını oluşturuyor. Büyük bir takipçi kitlesi bulunan hesaplarda, gelinler kaynanalarıyla olan ilişkilerini, sorunlarını ve derterini yazıyor; diğer takipçilerden çözüm önerileri ve tavsiyeler istiyor.

Gelinlerle ilgili kelinki_kg (gelinler) ve molodye_mamochki_kg (genç anneler) Kırgızistan'da en çok takip edilen hesaplar arasında. Bu hesaplardan kelinki_kg, 2015 yılında açılmış. Şuanda 88 bin 500 takipçisi var. Hesabın sahibi Ajarkın, böyle bir hesap açmasının nedenini şu sözlerle açıklıyor; "O dönemde hamileydim. Fiziksel olarak birçok aktiviteyi yerine getiremediğim için sıkılıyordum. Ben de fiziki olarak beni yormayacak, faydalı başka şeyler yapmak istedim. Sonrasında da böyle bir hesap açtım. Hesapta evlilik hazırlığı yapan ya da yeni evlenmiş gelinleri ilgilendiren hemen her konudaki bilgiyi paylaşmaya başladım. Kısa sürede takipçi sayım arttı; takipçilerim paylaşımlarımla ilgili yorumlar yazmaya, farklı konularda da sorular sormaya başladılar. Bunlar içinde en ilginçleri de kayınvaldeleriyle ilgili yazdıklarıydı."

Нравится: 49

molodye_mamochki_kg Здравствуйте.Пишу Вам анонимно,чтоб поделится просто,накопилось а сказать то некому...Замужем 3 года.Есть лапочка дочька.Живем с родителями.Свекр у меня кушать сам приготовит когда попрошу,завтрак сам накроет,машину дает,ничего лишнего не спрашивает.Свекровь тоже ниче так вроде женщина. Но бесит ее ЧЕРЕЗ ЧВР ОПЕКА НАП

Kırgız kültüründe, özellikle kırsal kesimde, evlilik ve evlilikle başlayan yeni hayat Türk toplumuna göre daha tutucu ve muhafazakar bir yapıya sahip. Özellikle evin en küçük oğulları evlilikle birlikte yeni bir hayata başlamaktan ziyade, mevcut hayatlarına yeni bir birey eklenmiş olarak devam ediyor. Gelin, kocasının evine yerleşiyor ve kayınvalidesiyle birlikte yaşamaya başlıyor. Gelin bu süreçte ailenin yeni bir üyesi olmaktan ziyade evin gündelik işlerini yapmakla yükümlü biri olarak görülüyor. Kendi ailesinden ve eski sosyal hayatından koparılıyor. Hatta ilk bebeği bile kendinden alınarak kayınvalidesine veriliyor ve onun tarafından büyütülüyor. Hal böyle olunca gelinler de çareyi sosyal medyada buluyor. Bu süreçte yaşadıkları sorunları, derterini sanal ortamlarda, sanal kişiliklerle paylaşıyor. Hem derterine derman arıyor hem de yalnız olmadıklarını, kendileri gibi başkalarının da olduğunu görerek teselli buluyor.

"Ben bir gelinim; insan değilim, robotum"

Bir Kırgız gelini tarafından kelinki_kg (gelinler)'de yapılan bir paylaşım Kırgız kültüründeki gelin-kaynana ilişkisini ve gelinin aile içindeki durumunu özetler nitelikte. "Ben bir Kırgız geliniyim. İnsan değilim robotum. Yapmam gereken yüzlerce iş var: erken kalkmak, çeşit çeşit, sıradışı ve lezzetli yemekler pişirmek, herkesin arkasını toplamak, temizlik yapmak, çamaşırları yıkamak, ütölemek ve yerleştirmek. Bunların yanın da kocama bakmak, çocuk doğurmak, çocuklara bakmak ve onları eğitmek. Bunlar hiç de zor işler değil, zamanında kayınvalidem de bu işleri severek, isteyerek yapmış! Ben yorulmuyorum, dinlenmiyorum, hastalanmıyorum, yaşlanmıyorum. Benim yeni giysilere, paraya ve havaya ihtiyacım yok. Ben kocamı seviyorum, onun akrabalarını seviyorum, arkadaşlarını seviyorum. Kendi anne ve babamı, akrabalarımı, kardeşlerimi sevmiyorum. Onlar zaten ben evlendikten sonra yok oldular. Benim kalbim yok, ruhum yok."

"Benim sorunum da herkes gibi kayınvalide"

Asema isimli bir kadın tarafından açılan molodye_mamochki_kg (genç anneler) instagram hesabında da durum çok farklı değil. Molodye_mamochki_kg evlilik hayatına yeni başlayan, anneliğe hazırlanan genç kızlara yardım etmek, tavsiyelerde bulunmak; evlilik ve annelik heyecanlarını paylaşmak için açılmış bir hesap. Instagramda 92 bin 900 takipçisi var. Gelin-kaynana ilişkisi burada da en sık tartışılan konulardan biri. Hesabın takipçilerinden biri kayınvalidesiyle yaşadığı sorunu şu sözlerle anlatıyor: "Benim sorunum da herkes gibi 'kayınvalide'. Daha yeni evliyiz. 3 aylık hamileyim. Kayınvalidemle birlikte oturuyoruz. Kocam sabahları işe gidiyor ve ben evde kayınvalidemle kalıyorum. Bir gelin olarak evde yapmam gereken her türlü işi yapıyorum ama yine de kayınvalideme beğendiremiyorum... Bebeğimin düşme tehlikesi olduğu için doktor dinlenmemi söyledi. Kocam bir süre annelerde kalmama izin verdi. Ancak kayınvalidem kabul etmedi. Gidersek bir daha geri dönemeyeceğimizi söyledi ve aileme de bir sürü hakaret etti. Biz de evi terk ettik. Ne yapacağımızı bilmiyorum."

Instagramda gelin-kaynana ilişkileri konusundaki şikâyetlerin, olumsuz örneklerin yanı sıra olumlu örneklere, bu konuda diğer takipçilere verilen tavsiyelere de rastlamak mümkün. Bir takipçi, gelinlerin kayınvaldeleriyle ilgili sorunlarına kendi ilişkisinden örnek vererek tavsiyelerde bulunuyor. Ona göre, bu ilişkide asıl sorumluluk gelinlere düşüyor. Gelinler öncelikle kendi görevlerini yerine getirmeli, sonrasında da kayınvaldelerinin söylediklerini alttan almayı bilmeli. "Evlendiğimizde ben 19 yaşında, kayınvalidem 63 yaşındaydı. Tabi ki kayınvalidem gelin olarak yaptığım hataları, yanlışları söylüyordu. Ama genç olmama rağmen hep kayınvalidemle aramızı iyi tutmaya çalıştım. İlk adımı hep ben attım. Şimdi o 75 yaşında. Karar alırken her zaman birbirimizin fikirlerini sorarız. Evimizde o varken sanki mutluluk ışığı yaniyor. Ömrü uzun olsun. O kadın bana hayatı öğretti ve sevdiğim adamı doğurup yetiştirdi. Herkese kayınvalidesine karşı sabırlı ve anlayışlı olmasını tavsiye ederim."

7 yıllık evliyim. Bu süre zarfında hiç birşey söylemeye hakkım olmadı. Kayınvalideme göre beni satın aldıkları için söz hakkım yok.

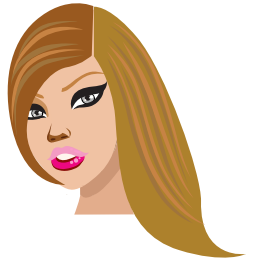

Merhabalar. Evliliğimin 4. yılı oldu. Kayınvalidemle olan ilişkim beni çok üzüyor. Sürekli bana kötü davranıyor. Ne yapmam gerekiyor?

Kayınvalidem 1,5 yaşındaki kızima kendi kızymış gibi davranıyor. Ne eğitime ne de yemesine içmesine karışamıyorum. Ne yapacağımı bilemiyorum.

Eşim tüm maaşını kayınvalideme veriyor. Buna rağmen evde istediğim gibi karnımı doyuramıyorum. Mutfak kapısını kilitlediği bile oluyor. Çaresizim.

Samet Alatlı

Samet Alatlı

“Yeraltından Notlar”

Bişkek'te, insan ve araç trafiğinin en yoğun olduğu sokak kesişimlerinde yer alan alt geçitler günde binlerce kişi tarafından kullanılıyor.

Sovyetler Birliği zamanında tasarlanan bu alt geçitler, içlerinde bulunan küçük dükkanlarla gündüzleri alternatif bir alışveriş merkezi kimliği taşıyor. Geceleri ise sokak şarkıcılarından, unutulmuş aktörlere kadar pek çok 'öteki' hale ev sahipliği yapıyor.

Samet Alatlı

Aziza Akunova

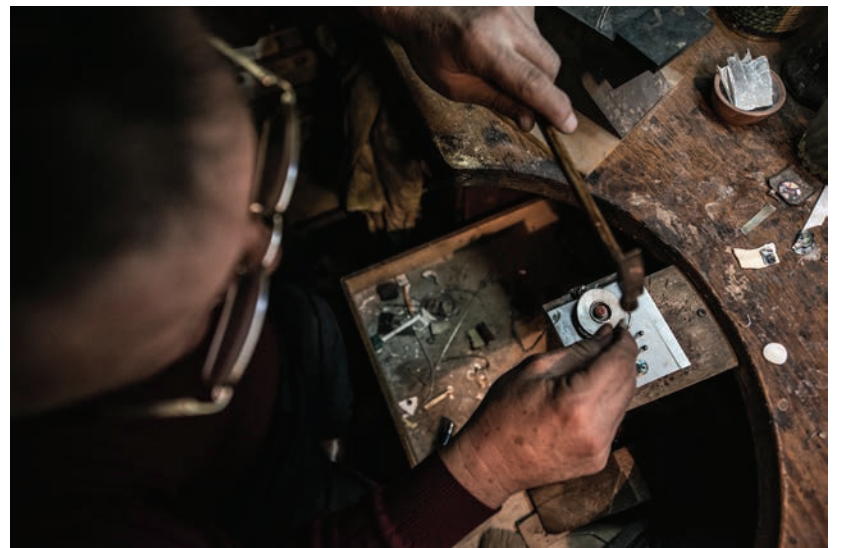
Aziza Akunova

“İşini Seven İnsan Mutludur”

Cakşılık Çintemirov, 1962 yılında Kırgızistan'da doğdu.

Oldukça mütevazı ve ismi gibi 'iyi' bir enerjisi olan gümüş ustası, kendisinin bu iş için yaratıldığını söylüyor ve 'işini seven insan mutlu insandır' diye ekliyor.

Uluslararası pek çok el sanatları festivaline davet edilen Cakşılık ustanın işleri dünyaca ünlü Kırgız yazar Cengiz Aytmatov'un da koleksiyonunda yer alıyor.

Aziza Akunova

• **KTMÜ Adına Sahipleri**
Rektör Prof. Dr. Sebahattin Balcı
Rektör Vekili Prof. Dr. Asilbek Kulmırzayev

• **Genel Yayın Yönetmeni**
Prof. Dr. Hamza Çakır

• **Yayın Koordinatörü**
Doç. Dr. Aslı Yurdigül

• **Sorumlu Müdür**
Elfesiya Sencer

• **Yayın Danışmanları**
Öğr. Gör. Dr. Bakıt Orunbekov
Öğr. Gör. Dr. Gülzada Stanaliyeva
Araş. Gör. Venera Narınova
Araş. Gör. Topçugül Narmatova
Araş. Gör. Dr. Regina Camankulova

• **Editör**
Banu Erdoğan Çakar

• **Haber Merkezi**
Asel Mokanova
Ahmed Çakırca
Canara Kadenova

• **Sayfa Tasarımı**
Aycamal Borisova

• **Yazışma Bilgileri**
KTMÜ İletişim Fakültesi
Cal Yerleşkesi, Bişkek
Tel +996(312)492756/1164
www.facebook.com/gazetemanas

Yerel Süreli Yayın №1389
“MMK” matbaasında 2000 adet basıldı.

«MMKнын коңдоо борборуна» басылды.
Жергиликтүү мезгилдүү басыма №1389

• **Тел:** +996 (312) 492756/1164
• **www.facebook.com/gazetemanas**

Жаа студенттик кампусу, Бишкек
KTMÜ Коммуникация факултети

• **Адреси**

Айжамад Борисова

• **Айзаңер**

Жанара Каденова

Ахмет Чакыржа

Асеа Моканова

• **Маалымат борбору**

Бану Эраоган Чакар

• **Редактор**

манкулова

Кенже илимий кызматкер доктор Регина Жа-

матова

Кенже илимий кызматкер Топчугула Нарма-

Кенже илимий кызматкер Венера Наринова

Ала окутуучу, доктор Гүзала Станалиева

Ала окутуучу, доктор Бакыт Орунбеков

• **Редакция**

Эльфесия Сенжер

• **Жооптуу редактор**

Доцент, доктор Асам Юрагула

• **Басма сөз координатору**

Профессор, доктор Хамза Чакыр

• **Башкы редактор**

бек Куамырзаев

Ректор, профессор, доктор Себахаттин Бакы

• **KTMÜнүн атынан гезит ээси**

KTMÜ Öğretim Üyesi'ne Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı'ndan Ödül

Kırğızistan-Türkiye Manas Üniversitesi (KTMÜ) Edebiyat Fakültesi Türkoloji Bölümü Başkanı Doç. Dr. Burul Sagınbayeva, Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın elinden ödül aldı.

Doç. Dr. Burul Sagınbayeva; Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu ile Türk Dil Kurumu tarafından Beştepe Millet Kültür ve Kongre Merkezi'nde 22-26 Mayıs 2017 tarihleri arasında düzenlenen 8. Uluslararası Türk Dili Kurultayı'nda Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'dan "Türk Diline Üstün Hizmet Ödülü" aldı. Sagınbayeva ödülle ilgili duygularını şu sözlerle anlattı: "Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın elinden bu ödülü almak benim için oldukça gurur vericiydi. Gurur, heyecan ve mutluluk duygularını bir arada yaşadım. Bugüne kadar bu alana yönelik nasıl çalıştıysam bundan sonrada aynı şekilde çalışmaya devam edeceğim. Dünyadaki gelişmeleri, alana yönelik çalışmalarını, bilimsel yöntemleri yakından takip ederek gelecek kuşaklara bilgi, birikim ve tecrübelerimi aktarmak için çalışacağım."

8. Uluslararası Türk Dili Kurultayı'na Başbakan Yardımcısı Tuğrul Türkeş, Gençlik ve Spor Bakanı Akif Çağatay Kılıç, İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Başkanı Prof. Dr. Derya Örs, Türk Dil Kurumu Başkanı Prof. Dr. Mustafa Kaçalın ile 33 ülkeden ve Türkiye'nin çeşitli illerinden davetliler katıldı.

Davetliler arasında yer alan 12 türkolog bu özel ödüle layık görüldü. Ödül alanlar arasında 95 yaşındaki Türkolog Prof. Dr. Zeynep Korkmaz da vardı.

mediamanas.kg

mediamanas.kg

Университетинин башчысы Бурул Сагынбаева Ататүрк Маданият, Тил жана Тарых уюму менен Түрк тили уюму тарабынан Бештепе уалтук маданият жана Конгресс борборуна 22-23-майда өткөн VIII Түрк тилин куругатайында Түрк тилин мамлекет башчысы Режен Тайып Эраоганан "Түрк тилине эн мыкты кызмат" аттуу сыйлыгын аалды. Филология илимдеринин канаттагы Сагынбаева: "Түрк тили мамлекет башчысы Режен Тайып Эраоганан сыйлык алуум кутуусуз болду. Президенттин колуна сыйлык алып жатканда токулдандым. Уметимдин бааланганы мен үчүн абдан жатымдуу болду. Бүткүл дүйнөдө Түрк тилин куругатайында башчысынын жана мамлекет башчысынын да студенттерге тажрыйбамды берүүсү, жаны илимий ыкмаларды колдонуу иштеринин улантат бермекчимин", - деди.

Кыргыз-Түрк "Манас" университетинин Түркология факультетинин Түркология бөлүмүнүн башчысы доцент, доктор Бурул Сагынбаева Түрк мамлекет башчысы Режен Тайып Эраоганан сыйлык алды.

КТМУ доцент, доктор Бурул Сагынбаева Түркия президентинин колуна сыйлык алды